

שלמה לאופר : הנזירות

אדם העובר את הבקר
יראן לבנות
שקונות כנגי שחר
והזלום צבין שגר על שקמיהן
כמיהה מונרה.

אדם העובר את העקבים
יראן אדמות
אדמות כפרחים שחוטים
שקאלהים פוער בקן את
פצציו —
לכצו מהן את לחם
הקדש.

אדם העובר את הערב
יראן שחורות
אפלות כגלימות מותן
שקאלהים מתפשט בתוכן אל
מטת הענויים —
עד הבקר הבא.

•
צדקל מתפזר בצניניהן עם
שיבת ההודיה.
בין אצבעותיהן אחוזה דממה
דקה
בה הן רוקמות את
שירתן.

בָּהֵן תּוֹפְרוֹת
 אֱלֹהִים אֶרְךָ-גְּלִימָה
 הַמְשַׁתְּרֵץ עָלֵיהֶן כְּמוֹ מִדְּבָר.
 אֱלֹהִים גְּבוּהַ-שָּׁמַשׁ
 הַמְתַּבְּרֵךְ עָלֵיהֶן בְּחַיּוּף.

*

עֲרַפֵּל יוֹרֵד עָלֵיהֶן בְּגְלִימָה
 שֶׁל עָרֵב.
 הֵן אוֹרְגוֹת תְּפִלָּה בְּנוֹלֵי
 צֶעֶר
 עַל סִפְסָלֵי-צֶעַץ פְּשׁוּטִים.
 לְמוֹל הַבְּתוּלָה הַקְּדוּשָׁה
 הַעֲרוּמָה בְּנֶשֶׁם קָרָה,
 הֵן עוֹסְפוֹת צִינִיָּהֵן בְּשָׁנִים
 מְעַבּוֹת-הַרְגֵל
 וְכוֹרְכוֹת אֱלֹהִים אֶרְךָ-גְּלִימָה
 עַל צְנָאָרָן.

*

וְעוֹדֵן שׁוֹמְקוֹת.
 נִפְלְאוֹתָה שְׁתִּיקָתָן בְּצִינֵי
 כָּל הַיָּמִים.
 וְרֵאִיתִי אוֹתָן בְּאַהֲבָתָן.
 וְזוֹ דְמָתָה בְּפִרְחִים
 שֶׁהִגְשָׁם לֹא יָבוֹאָם.
 אֵלּוּ פִּרְחִים, שְׁאֵלִתִי,
 פִּוְרָחִים בְּצַרְבָּה?